

Bertel Petersen Østerbys foredrag om kvinden som mandens medhjælp

Taler

Bertel Petersen Østerby
Lærer på Grønfeld Skolen,
Rønne

Dato

24. marts 1912

Sted

Aarhus

Omstændigheder

Oprindelig trykt i *Kristeligt kvindeblad* årgang 3 (10), s. 77-79.

Fedmarkeringer og kursiveringer er fra det oprindelig tryk.

Note fra redaktionen:

Lærer Østerby i Grønfeldt har velvilligst overladt os et sammentrængt Referat af sit Foredrag om dette Emne, holdt paa Opfordring i Aarhus K. F. U. K. 30. Januar og i Trustrup 24. Marts.

Herrens Ord i 1. Mos. 2, 18 om *Kvindens Opgave* eller Bestemmelse skal efter flere Oversættelser hedde:

— Norsk: „*en Medhjælp, som er ham lig*“ eller hans Lige, — Dansk: „som skal være hos ham“, — Svensk: „som maa holde sig til ham,“ — gl. Engelsk: „tjenlig for ham“. —

I Hedenskabet som i alle falske Religioner er Kvindens Stilling som Trællens som den ufri; kun Kristendommen giver hende den sande *Frihed og Ligestillethed*. — Denne Ligestilling findes jo egentlig i *alle Hjem*. — Paa Skovvæsenets Omraade har Kvinden ogsaa omtrent naaet Ligeberettigelse med Manden. I mange forskellige *andre Livstillinger* ligesaa. (flernævntes). — Kvinder tager deres Eksamen saavel som Mændene osv.

I det *kristelige Samfundsliv* og *Missionsarbejdet* er Kvinderne med fuldt saa godt som Mændene. Vi har K. F. U. K. saa vel som M. De kvindelige Arbejdere i Guds Rige hjemme som ude staar ikke tilbage for Mændene. Mange Kvinder kan lige saa godt som Mændene yde et Arbejde i det offentlige Liv, socialt og politisk, *de burde saa ogsaa have samme Rettigheder*. (Valgret). — —

— — Men er det noget der passer i en K. F. U. K.? — Ja, *Kristendommen* er det

første, det ene fornødne; men K. F. U. M. og K. har da ogsaa *Oplysning* med paa sit Program; vi maa dygtiggøres til vor jordiske Gerning. De rette Himmelborgere bør ogsaa være gode Borgere paa Jorden, helst de bedste. — Vi har Guds Ord med os: *Filp. 4, 8!* — Kvindesagen, som vi tager den inden for K. K. F. er ogsaa *god*, og at Kvinden faar politisk Ligeberettigelse med Manden er *retfærdigt*. Hvordan kan det da være, at saa mange — maaske de fleste — troende Mennesker er imod denne Sag. (Sammenlign Modstanden mod Det blaa Kors og andre „gode“ Bevægelser !) Men lad os se lidt paa *Indvendingerne*. —

1. *Det er verdsligt*; — men kan ligesom andre „verdslige“ Sager helliges ved Guds Ord og Bøn.

2. *Kvinden skal passe sit Hjem*. — Ja, *først* sit Hjem — om hun har et. — Mange bliver aldrig Hustruer og har saaledes ikke Mand og Børn at tage Hensyn til; og der forsømmes intet ved, at Konen „følger lidt med“ i Bladene og afgiver sin Stemme, naar Tid er. (En god Mand ser gerne, at hans Hustru deler alle hans Interesser med ham).

3. *Det er ukvindeligt*. — Saaledes har man sagt om saa mange Ting, som nu er regnet for helt kvindeligt. Nej, det kan være saa rent og ærbart som noget. („For den rene er alt rent[“]).

4. *Det strider mod Guds Ord*. — Og man henviser til 1. Kor. 14. — Saaledes maa Ordet ikke misbruges. Lad os altid huske: Der staar ogsaa skrevet! Der kan anføres mange Steder *for* Sagen. Og der er i Bibelen og Kirkehistorien Eksempler nok paa Kvinder som var stillet lige med Manden, og hele Kristendommens Aand og Væsen er jo et Forsvar for Sagen.

5. *Endelig kan ogsaa indvendes, at mange Kvinder slet ikke ønsker at faa Valgret*; — det er meget lettere at være fri. — Ja vel! men er Magelighed en kristelig Dyd? — Mange Neger-slaver skønnede heller ikke paa Friheden, og mange danske Bønder ønskede ikke Selvstændighed og Frihed i 1788 og 1849; der fulgte saa meget Ansvar med Rettighederne! — Nej, denne ængstelige Beskedenhed er næppe af det gode. — — Se hen til Kvinder, som har ofret sig helt for det almene Vel, og tænk paa Missionær-Kvinderne, hvilke Farer og Anstrengelser de har udsat sig for.

Det bør være saa, og er det ikke ogsaa saaledes, at alle de Kvinder, som har Øjet aabent for Samfundets Brøst, og som føler med de forurettede, ogsaa gerne vil være med i Arbejdet for at udbedre Skaden, selv om der er Besvær derved. Men Samfundsforholdene ændres og ordnes gennem Love, og *Kvinden bør saaledes baade for sin egen og for Samfundets Skyld søge at komme med i Lovgivningsarbejdet, og derfor maa hun have politisk Valgret*. Der kan sikkert ingen gyldige Indvendinger rejses imod denne Sag, og Kvindens Krav om Deltagelse i Lovgivningsarbejdet er altsaa fuldtud berettiget, og det er tillige *klogt* fra Samfundets Side at imødekomme Kravet.

Kirken maa ønske det, da Kvinden længere end Manden holder paa Guds Ord.

Skolen vil have Gavn deraf. Kvinden vil bl. a. ikke give Slip paa Religionsundervisningen.

For *Hjemmenes* Skyld og ikke mindst for alle de *hjemløse Børns* Skyld maa Kvinden med til at lave Love. Al *Sædeligheds-Lovgivning* vil blive skæv uden Kvindens Medvirkning.

I *Afholdssagen* er ingen mere interesseret end Hustruen og Moderen og vel Søsteren med, og vi faar næppe de rette Love her uden Kvindens Medvirkning. (Eksempler fra Amerika).

Saa vel *Forsvarssagen* som *Fredssagen* vil sikkert vinde ved at faa Kvinder med i Lovgivningen, (vort Forsvar har til Formaal at afværge Krigen, er altsaa fredsvenlig).

Alle borgerlige Partier vil uden Tvivl have Fordel af at faa Kvinden med i det offentlige Liv, da hun efter sit Naturel er mere konservativ end Manden. — Her har jeg dog et lille Haab om, at Kvindens umiddelbare Følelse af Ret og Uret tidt vil bringe hende til at sprænge Partirammerne. (Bedst om hun altid som Borgerrepræsentant Frk. *Blom* i København kunde staa udenfor Partierne).

Men først og sidst er det **retfærdigt**, at Kvinden faar fuld Ligeberettigelse med

Manden, ogsaa paa det politiske Omraade, hvilket alene er Grund nok.

Naa, Valgretten kommer nok inden ret længe, saa følger da dermed ogsaa *Pligterne*; det gælder da om at være sig sit *Ansvar* bevidst. (Læs Fru Blauenfeldts Pjece herom!) De troende Kvinder maa ikke komme bagefter her.

Endelig skal jeg minde om noget der hedder *Værnepligt*; men derom nærmere en anden Gang.

Til sidst mindes om en *Valgret* som vi alle unge som gamle alt har, ogsaa ethvert Medlem af

K. F. U. M. — Valget mellem godt og ondt, Ret og Uret, — mellem Lys og Mørke, Liv og Død, Valget imellem at tjene Jesus eller sig selv og Verden. At vælge ret her er det ene fornødne; men dernæst vil vi give Agt paa alt, hvad der er sandt og ærbart, retfærdigt og rent; hvad der er skænskeligt og har godt Lov, enhver Dyd og enhver Hæder. —

Kilde

kvinfo.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Foredrag, Kvindebevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/bertel-petersen-osterbys-foredrag-om-kvinden-som-mandens-medhjælp>